

Resolució 510/2020, de 23 de setembre¹

Números d'expedient de les reclamacions: 409/2020, 410/2020, 411/2020 i 412/2020 (acumulades)

Administració reclamada: Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies

Informació reclamada: Estat de les barreres arquitectòniques de diversos establiments.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: Encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, ni que els expedients oferts continguin realment tota la informació sol·licitada. Per aquesta raó el fonament jurídic següent fa referència a les facultats de la GAIP en ordre a l'execució de les seves resolucions, per al cas que sigui precís fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. S'ha de tenir en compte que aquestes Reclamacions acumulades finalitzen sobre la base de l'estimació de les sol·licituds d'informació de què deriven i el consegüent compromís de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada. Per això, qualsevol impediment o limitació en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Reclamació contra silenci. Acumulació. Barreres arquitectòniques. Persones amb discapacitat.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 13 d'agost de 2020 entren a la GAIP les Reclamacions 409/2020, 410/2020, 411/2020 i 412/2020, presentades contra el Departament de Treball, Assumptes Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb les sol·licituds d'accés a la informació pública indicades en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 9 de juliol de 2020 la persona reclamant presenta al registre del Departament de Salut les sol·licituds d'informació pública següents, dirigides al DTASF:

Sol·licitud relativa a la Reclamació 409/2020, en la qual, després d'esmentar denúncies de la persona reclamant sobre accessibilitat corresponents a l'any 2018, sol·licita la

---

¹ El text original d'aquesta resolució, elaborat pel ponent, és en castellà.

informació següent: 1. L'estat de les barreres arquitectòniques d'una relació d'establiments. 2. Detall de les gestions realitzades en cada denúncia des del 10 de març de 2020 fins avui mateix.

Sol·licitud relativa a la Reclamació 410/2020, que demana "l'estat de totes les denúncies d'accessibilitat i barreres arquitectòniques que he presentat al 2019 i que no estiguin incloses en sol·licituds d'informació pública presentades per mi mateix (informació completa de com estan aquestes denúncies)".

Sol·licitud relativa a la Reclamació 411/2020, que demana de conèixer l'estat en què es troben una sèrie de denúncies sobre diversos establiments.

Sol·licitud relativa a la Reclamació 412/2020, que demana de conèixer l'estat en què es troben una sèrie de denúncies sobre barreres arquitectòniques en relació amb diversos establiments.

En tots els casos demana rebre la informació sol·licitada per escrit a la seva direcció de correu postal.

3. Les Reclamacions presentades el 13 d'agost de 2020 indiquen que les anteriors sol·licituds no haurien estat respostes per l'Administració.
4. El 15 d'agost de 2020 la GAIP comunica les Reclamacions al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti informe sobre elles, així com còpia dels expedients de les sol·licituds d'informació de les quals deriven i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre les Reclamacions.
5. El 17 de setembre de 2020 la GAIP rep la documentació requerida al DTASF, l'informe del qual assenyala que, si bé les sol·licituds d'informació pública de les quals deriven les Reclamacions acumulades van ser presentades, en paper, al registre del Departament de Salut el 9 de juliol de 2020, no van tenir entrada al DTASF fins al 28 de juliol de 2020 i en realitat no van ser conegudes per la Direcció general competent fins al 15 d'agost del mateix any. L'informe indica que les sol·licituds haurien estat estimades i les resolucions corresponents enviades per correu postal a la persona reclamant; el DTASF estaria pendent de rebre els comprovants de lliurament de correus. L'informe adjunta les resolucions

corresponents, de 9 de setembre de 2020, de la Direcció General d'Igualtat, que estimen les sol·licituds i adjunten la informació sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Acumulació de les Reclamacions

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), preveu que l'òrgan administratiu que tramita un procediment, d'ofici o a instància de part, pot acumular-lo amb altres amb els quals tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

És evident la identitat entre les Reclamacions 409/2020, 410/2020, 411/2020 i 412/2020: les parts són les mateixes (la persona reclamant i el DTASF), així com l'objecte (l'estat en què es troben denúncies de la mateixa persona reclamant en matèria d'accessibilitat), la motivació (la falta de resposta administrativa a les sol·licituds d'informació) i, en general, les aportacions de la persona reclamant a aquest procediment i, per tant, les qüestions sobre les quals s'ha de pronunciar la GAIP.

Si al que s'ha mencionat, s'hi afegeix els principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, així com el fet que de l'acumulació no es deriven perjudicis per a les parts, ni per a l'interès general, és procedent concloure que la mesura d'acumular les Reclamacions citades és adequada a l'ordenament jurídic i oportuna i convenient per als interessos generals.

2. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquestes Reclamacions, ja que deriven de sengles sol·licituds d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les

condicions regulats per la present llei.” Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, que fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa Llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació ha d'explicitar-se el límit aplicat i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament que els límits enumerats per aquest precepte “poden” portar a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

3. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de les Reclamacions acumulades

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat les sol·licituds i tramitat els lliuraments a la persona reclamant de la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de les sol·licituds d'informació pública de les quals deriven les Reclamacions acumulades i comporta la pèrdua d'objecte d'aquestes, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que les justificaven.

En aquestes circumstàncies és procedent la finalitzar les Reclamacions acumulades, sense necessitat de formular cap declaració sobre l'abast del dret d'accés a la informació pública exercit.

Tanmateix, encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, ni que els expedients oferts continguin realment tota la informació sol·licitada. Per aquesta raó el fonament jurídic següent fa referència a les facultats de la GAIP en ordre a l'execució de les seves resolucions, per al cas que sigui precís fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. S'ha de tenir en compte que aquestes Reclamacions finalitzen sobre la base de l'estimació de les sol·licituds d'informació de què deriven i el consegüent compromís de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada. Per això, qualsevol impediment o limitació en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i següents RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini fixat pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el seu compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, s'ha de qualificar d'infracció molt greu en relació amb el dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada d'acord amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació al web de la Comissió dels casos en els quals els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de setembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Acumular les Reclamacions 409/2020, 410/2020, 411/2020 i 412/2020.
2. Finalitzar les Reclamacions 409/2020, 410/2020, 411/2020 i 412/2020, d'acumulació, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.
4. Adjuntar a la Resolució l'informe i les resolucions del DTASF indicades en l'antecedent 5.
5. Disposar la publicació de la present resolució relativa a les Reclamacions 409/2020, 410/2020, 411/2020 i 412/2020, d'acumulació, al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.